

[Ib Nørlund.]

denne lejlighed udtrykkeligt gøre indsigelse over for, at man på den måde bevirker yderligere suverænitetstab gennem ændringer af den grundlæggende traktat, den, som folkeafstemningen i sin tid vel bekræftede.

Endelig vil jeg godt have lov at sige, at det virker faktisk på mig, skal jeg sige meget charmerende, når man i forslagets artikel 12, stk. 8, anfører, at forsamlingen, når vægtige grunde taler derfor, kan forkaste et budgetforslag. Det er dog lidt ejendommeligt at foreskrive, at man skal have vægtige grunde til at forkaste et budget. Jeg ved ikke, om man forestiller sig, at det kunne gøres af lidet vægtige grunde.

Men jeg vil gerne vide: har man i andre forsamlinger inden for EF også bestemmelser om, at de skal træffe deres afgørelser ud fra vægtige grunde? Når man altså mener, det skal indskræpkes særligt for Parlamentet, at det skal stemme ud fra vægtige grunde, synes jeg, der er endnu mindre grund til at styrke dette Parlaments position.

Steen Følke (VS):

De vigtigste bestemmelser i forbindelse med en eventuel vedtagelse af dette forslag vil være, at man altså nu overfører kompetencen til endelig godkendelse af EF's regnskaber til EF-Parlamentet, og at man giver EF-Parlamentet adgang til eventuelt at forkaste Rådets budgetforslag.

Set fra VS' synsvinkel er dette og hele forslaget udtryk for et tilbageskridt: der er tale om en udhuling af den vetoret i Ministerrådet, som man i forbindelse med agitationen op til folkeafstemningen den 2. oktober 1972 lagde så stærk vægt på. Man kan sige, at i sig selv er dette kun ét ud af mange skridt i en retning, hvor en del skridt allerede er taget, og at mange flere skridt vil blive taget — nogle af dem vil blive debatteret i forbindelse med Tindemansdebatten i morgen — og det er altså karakteristisk, at socialdemokratiet har været rede til, så snart vi var kommet ind i EF, skridt for skridt at gå ind for og være toneangivende i retning af, at Danmark faktisk er gået ind på at etablere en stadig større integration, etablere efterhånden opbygningen af en overnational EF-stat.

VS har hele tiden lagt vægt på i sin bekæmpelse af den danske tilslutning til EF og

EF i det hele taget, at netop dette perspektiv, at man ville opbygge en overnational stat, for os var en hovedgrund til at gå imod, og man må nok sige, at ikke mindst siden den engelske folkeafstemning sidste år er det gået stærkt med en yderligere beslutningstagen og udbygning af de forskellige institutioner.

Efter VS' synspunkt drejer det sig ikke om, skal vi sige en samlet national dansk interesse i modstrid med en overnational interesse. Det, der er afgørende for os, er: hvad er i lønarbejdernes interesse? Vi mener, det er helt oplagt, at opbygningen af en sådan overnational EF-stat er i kapitalens interesse, i hvert fald i de stærkeste dele af den danske kapitalens interesse. Vi mener ligeledes, det er i forskellige andre vesteuropæiske kapitalers interesse at få opbygget en sådan overnational stat, og for så vidt forstår vi altså, hvad der ligger bag denne proces. Vi mener derimod ikke, at denne opbygning af en overnational EF-stat er i lønarbejdernes interesse, det være sig for den sags skyld de danske lønarbejdere eller lønarbejderne i andre EF-lande, og det er det, der er afgørende i vores stillingtagen. Vi mener ikke, at en forskydning af kompetencen fra Rådet med dets mulighed for vetoret, og hvad der ellers foreligger, i retning af EF-Parlamentet er et fremskridt vurderet ud fra lønarbejdernes synspunkt.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard):

Jeg vil gerne takke ordførerne for deres tilslutning til regeringens forslag. Enkelte af ordførerne kunne ikke tilslutte sig, men jeg vil også gerne takke de ordførere, der ikke kunne tilslutte sig, for jeg synes, at enhver lejlighed, vi får til at klargøre misforståelse, må bydes velkommen, og ikke mindst hr. Maigaards fire spørgsmål byder jeg velkommen, fordi de giver mig god anledning til endnu en gang at rette nogle misforståelser.

Jeg vil gerne understrege det, den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Espersen, sagde, nemlig at der i denne sag ikke er tale om nogen ny forpligtelse, vi ikke kendte, da vi stemte om vort medlemskab. Hr. Ole Espersen henviste til, at det stod i den gule redegørelse, som vi udsendte inden afstemningen, og det fremgår jo også helt